

РЕШЕНИЕ

№ 23878

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5360** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба /КЖ/, подадена В. И. Т.-адвокат към САК с адрес на кантора: [населено място], ПК 1463, пл. "България" №1 ет.15, -пълномощник на М. К. П. с ЕГН: [ЕГН] срещу решение №1933/23.04.2024г., постановено по АНД №2604/2024г. от 23.04.2024 г. на СРС, 3-ти с-в, с което е потвърдена Заповед рег. № УРИ22833-131/05.02.2024г., издадена от Б. Л. М. ,командир на отделение /КО/ при 04 РУ СДВР за задържане на лице за срок до 24 часа. Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира разноски.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно, необосновано, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Счита, че към момента на задържането не са били налице основанията за налагане на принудителната мярка по чл. 72, ал.1, т.1 ЗМВР, като такива не са посочени и в мотивите на обалваното съдебно решение. Претендира се отмяна на първоинстанционното решение и присъждане на разноски.

Ответникът – Б. Л. М. ,полицейски орган, командир на отделение /КО/ при 04 РУ СДВР не се явява в съдебно заседание и не е ангажирал становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, предлага да се остави в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, XIX касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на обжалваната заповед за задържане, съставът на районния съд е установил от фактическа страна, че на 05.02.2024 г. в [населено място] К. П. била задържана от полицейски орган – Б. Л. М. ,командир на отделение /КО/ при 04 РУ СДВР, поради наличие на данни за извършено престъпление от общ характер по ДП№ 236 /2024г. за извършено престъпление по чл.129 от Наказателния кодекс /НК/ – причиняване на средна телесна повреда. За задържането на лицето е издадена процесната заповед, като посоченото в нея основание е по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Заповедта е връчена на лицето срещу подпис, а към нея е била приложена и декларация, с която задържаното лице е потвърдило, че е запознато с правата си.

За да потвърди заповедта, районният съд приел, че в същата са посочени фактическите и правни основания за задържането по чл.74,ал.1 т.2 от ЗМВР на М. К. П. – наличие на данни за престъпление от общ характер по образувано ДП, по което са събрани и анализирани релевантни доказателства преди часа на задържането. Според уведомително писмо от прокурор от СРП с вх.№105616/29.03.2024г. е образувано ДП №236/2024г. за престъпление по чл.131, ал.1 ,т.5а,вр.чл.130,ал.1 от НК за това, че на 05.02.2024г. около 12:30 часа в [населено място], [улица],вх.А,ет.4,ап. 5 лека телесна повреда на Ц. З. П. при условията на домашно насилие, по което няма привлечено лице в качеството на обвиняем.

В мотивите на обжалваното решение е посочено, че заповедта е издадена на осн. чл.72,ал.1,т.1 от ЗМВР. За лицето има данни, че е извършило престъпление. Към момента на задържането данните се извеждат от показанията на Ц. П. и С. П., както и от заключението по СМЕ.

Съдът е счел, че от показанията на М. П., които тя е дала като свидетел на 29.03.2024г.е видно, че тя е наясно какви са обвиненията на майка ѝ срещу нея, както и причината да е била задържана и е имала възможност да организира защитата си.

Приел е, че задържането е законосъобразно, доколкото в заповедта са описани подробно фактическите и правни основания за задържането. В съответствие с ТР№16/31.03.1975г.ОСГК на ВС, М. П. е била запозната с мотивите за задържането си ,тъй като е дала показания и е представила доказателства във връзка с твърденията си ,въпреки че е била освободена тогава. Съобразно посоченото решение, не е необходимо мотивите да съвпадат по време с издаване на административния акт. Възможно е мотивите, както да предхождат издаването на акта, така и да се съдържат в друг документ ,съставен с оглед предстоящо издаване на акта. Не съществуват пречки и мотивите да бъдат изложени допълнително ,даже отделно от самия акт, но така че в достатъчна степен да са защитени правата, свободите и законните интереси на лицето.

В отговор на възраженията на жалбоподателя съдът е посочил, че не е необходимо в заповедта за задържане да фигурира пълният фактически състав на престъплението, а е достатъчно да може да се направи извод, че от описаното в нея и обстоятелствата, при които е осъществено задържането, лицето е разбирало причината, поради която

му е наложена именно тази ограничителна мярка от органа с властнически правомощия.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, съгласно който полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. За прилагането на тази мярка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, както обосновано е приел и СРС. Достатъчно е наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастно към него, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката.

В процесната заповед административният орган е изложил, че са налични данни за извършено престъпление от общ характер по ДП№ 236 /2024г. Събраните по делото доказателства установяват, че М. П. е задържана във връзка с данни за извършено престъпление от общ характер по чл.131,ал.1,т.5а,вр.чл.130,ал.1 от НК, за което е образувано досъдебно производство ДП№ 236 /2024г. по описа на 4РУ – СДВР и пр. № 2691/2024г. по описа на СРП.

С оглед това правилно е прието от първоинстанционния съд, че са били налице материалноправните предпоставки за издаване на заповедта по чл. 74 ЗМВР, като фактическите основания се потвърждават от събраните по делото доказателства и кореспондират с посоченото в акта правно основание.

Заповедта е и съответна на целта на закона – задържано е лице, за което има данни да е извършило престъпление от общ характер с цел установяване на релевантните за разследването факти и обстоятелства. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 АПК. Приложената мярка не засяга права на лицето в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на целта, за която е издадена оспорената заповед. В случая налагането на принудителната административна мярка задържане за срок до 24 часа е оправдано с оглед обезпечаване на работата на полицейските органи по разкриване и предотвратяване на престъпленията, каквито действия безспорно са предприети в конкретната хипотеза, в който смисъл така наложената мярка не е създала по-големи ограничения на правата на лицето от предвидените в закона.

Спазена е процедурата по задържане на лице в структурите на МВР, регламентирана в Глава втора от Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи. Заповедта е връчена на задържаното лице срещу подпис. Госпожа П. е била запозната с правата си, за което е подписала декларация на 05.02.2024 г. в 21:34ч.С приключване на процесуално-следствените действия в рамките на допустимия, съгласно чл.73 ЗМВР срок за задържане от 24 часа и липса на акт, с който същото да бъде продължено за по-дълъг срок М. П. е освободена. Направен е обиск, за който е съставен протокол, а след отпадане на нуждата от задържане, вещите са върнати на лицето, видно от приложената към административната преписка разписка за върнати вещи /л.52/.

По изложените съображения настоящият съдебен състав, изцяло споделяйки изводите на районния съд, намира че касационната жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена, а обжалваното с нея решение – оставено в сила. Не се установява

наличието на касационни основания, обуславящи отмяната на проверявания съдебен акт.

Мотивиран от изложеното Административен съд – София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.04.2024 г., постановено по НАХД № 2604/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

Решението е окончателно.